

У доповіді розкривається зміст кожного етапу, застосовувані наукові методи, принципи військової справи та власний доробок, які у сукупності дозволяють вирішувати часткові завдання наведених етапів.

Викладена сукупність етапів є базовою і не вичерпує всього їх різноманіття. Однак, під час обґрунтування доцільного способу саме вони, вочевидь, повинні висуватися на передній план – командувачу НГУ (оперативному управлінню штабу Головного управління НГУ) буде зручніше оперувати 5-6 складниками, які найбільш повно відображають суть способу створення ОУ НГУ у певних умовах оперативної обстановки.

Використані джерела:

1. Про Національну гвардію України [Текст] : Закон України від 13.03.2014 р. № 876-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 48.
2. Тучков, Ю. Н. Способы создания объединенных оперативных группировок войск (сил) (процессы, алгоритмы их формирования, терминология) [Текст] / Ю. Н. Тучков // М.: Вестник Академии Военных наук, 2004. – № 3. – С.13–18.
3. Томашев В. Н. Совершенствование метода обоснования боевого состава группировки войск [Текст] / В. Н. Томашев // Минск: Наука и военная безопасность, 2006. – № 4. – С. 9–12.
4. Молтенской, В. И. Внутренний вооруженный конфликт: вопросы совершенствования облика Объединенной группировки войск (сил) [Текст] / В. И. Молтенской // М.: Военная мысль, 2005. – № 11. – С. 45–53.
5. Останков, В. И. Обоснование боевого состава группировок войск (сил) [Текст] / В. И. Останков // М.: Военная мысль, 2010. – № 8. – С. 55–60.
6. Шуляк, В. В. Проблемы создания группировки войск (сил) для действий во внутреннем вооруженном конфликте [Текст] / В. В. Шуляк // М.: Вестник Академии Военных наук, 2003. – № 4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.militaryarticle.ru/vestnik-akademii-voennykh-nauk/2003-vavn/10448>. – Назва з екрана.
7. Донсков, Ю. Е. Формирование группировок войск при подготовке и выполнении ими боевых задач в условиях сетецентризма [Текст] / Ю. Е. Донсков, В. В. Фомин, Д. С. Матвеев // М.: Военная мысль, 2012. – № 8. – С. 14–21.
8. Телелим, В. М. Модульний принцип створення міжвидових угруповань військ: проблеми запровадження та шляхи їх розв'язання [Текст] / В. М. Телелим, Д. П. Музиченко, Ю. В. Пунда // Наука і оборона. – 2014. – №2. – С. 20–26

Андрєв Андрій Вікторович,
ад'юнкт кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДОСВІД США У ПІДГОТОВЦІ КАДЕТІВ ПОЛІЦІЇ ДО НЕСЕННЯ СЛУЖБИ З ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ

Зміцненню позицій України на світовій арені та формуванню позитивного іміджу нашої держави сприяє оновлення законодавства і приведення його у відповідність до норм Європейського Союзу (далі – ЄС). У зв'язку з

цим, виникає проблема реорганізації функціонування суб'єктів владних повноважень в сфері правоохоронної діяльності у світлі правових реалій сьогодення та високих стандартів діяльності відповідних органів у розвинутих демократичних державах.

Враховуючи те, що Національна поліція (далі – поліція) як центральний орган виконавчої влади функціонує достатньо нетривалий проміжок часу, її діяльність супроводжується низкою проблем, що вимагають як термінового усунення, так і поступових заходів щодо удосконалення організаційної і практичної складової поліцейської діяльності.

На сьогодні одним з головних недоліків роботи поліції можна вважати безсистемність у запозиченні і впровадженні зарубіжних надбань щодо підготовки поліцейських кадрів. Так, більшість ініціатив у даному напрямку нині закінчується на стадії «обміну делегаціями» та урочистим підписанням документу про співпрацю.

На наше переконання, позитивні зрушення можливі завдяки впровадженню у практичну діяльність поліції досвіду окремо взятої держави, поліцейські кадри якої вважаються одними з найкраще підготовлених. Багато в чому прикладом для української поліції слугує робота поліції у Сполучених Штатах Америки (далі – США).

Нижче нами пропонується стислий огляд досвіду США у підготовці кадетів поліції (в нашому випадку – курсантів) до несення служби з охорони публічного порядку.

Загалом, робота в поліції США є престижною, хоча й не дуже високооплачуваною. До кандидатів висувуються певні вимоги, яким необхідно відповідати. Для того щоб стати поліцейським, потрібно мати громадянство США, перебувати у віці від 21 до 35 років, не мати судимостей, а також бажано не мати правопорушень взагалі. Потрібно пройти навчання в поліцейській академії. Перевага при цьому віддається тим, хто відслужив в армії. Після її закінчення поліцейський починає свою роботу з патрулювання вулиць. Зауважимо, що цей момент є обов'язковим для всіх, тому навіть співробітники, що мають найвищі звання, колись патрулювали вулиці. Це зроблено для того, щоб всі поліцейські, починаючи від рядового та закінчуючи генералом, добре знали специфіку роботи [1].

В.В. Сокурєнко слушно відмічає, аналіз стандартів навчання поліцейських, які пропонуються Міністерством юстиції США, дозволяє побачити, що до обов'язкових навчальних дисциплін віднесені: поведження з вогнепальною зброєю, навички самооборони, спеціальна фізична підготовка, тактика патрулювання, перша медична допомога, оформлення процесуальних документів, навички володіння комп'ютером, культурна різноманітність і толерантність, стратегії «community policing», управління конфліктами та навички медіації [2].

Вчений наголошує, що у США велика увага приділяється практичній підготовці випускників академій поліції. Після її закінчення випускники проходять попередню «адаптацію» у практичному підрозділі тривалістю 2 тижні. За

цей період новачки пристосовуються до нової обстановки, знайомляться з інструкторами наставниками, які готуватимуть їх до практичної роботи. Підготовка розпочинається з того, що весь керівний склад відділу поліції знайомиться з новоприбулими. Новачки отримують «Практичний посібник з підготовки поліцейських» і «Щоденник-довідник з підготовки», в якому фіксується хід підготовки, успіхи і невдачі, звіт про обсяг отриманих знань. Поліцейські стажисти відвідують місця, де їм доведеться бути під час виконання службових обов'язків (лікарні, установи, суди), знайомляться з їх роботою та документацією, вчаться складати документи. Двотижнева підготовка служить «містком» для переходу до 16-тижневої (640 годин) програми практичної підготовки, яка здійснюється для полегшення переходу від статусу випускника поліцейської академії до посади співробітника підрозділу поліції [3, с.9].

У США випускники академій, прийшовши на службу, проходять сувору й ретельну підготовку, через те що окрім навичок, отриманих у навчальному закладі, поліцейський повинен знати політику, методiku, правила, інструкції і повною мірою уявляти собі, як правильно виконувати свою роботу [4].

Таким чином, ми можемо побачити, що підсумкове стажування кадета триває близько чотирьох місяців і лише після проходження практичного випробування особа допускається до самостійного несення служби та вважається такою, що успішно пройшла навчання.

Цікавим і слушним моментом є те, що всі поліцейські проходять початкове несення служби саме в якості патрульних, здійснюючи охорону публічного порядку і безпеки на вулицях.

З огляду на викладене, доцільною вбачається реорганізація стажування за прикладом США, коли поліцейський протягом певного терміну після випуску з навчального закладу із специфічними умовами навчання адаптується до служби у конкретному підрозділі поліції. Певну подібність в Україні має система підготовки лікарів. Так, випускники за результатами іспитів отримують лише диплом (теоретична складова), тоді як печатку лікаря та свідоцтво про право зайняття медичної діяльністю (практична складова) отримують після інтернатури, тобто практичної діяльності в якості стажерів у закладах охорони здоров'я.

Таким чином, цілком слушною може бути новація, коли курсант – випускник вищого навчального закладу із специфічними умовами навчання, що входить до сфери управління МВС після проходження державної атестації отримуватиме диплом про вищу освіту, а після успішного проходження стажування – жетон та посвідчення поліцейського практичного підрозділу.

Використані джерела:

1. Поліція США. Звання в поліції США. Коды поліції США [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poradumo.pp.ua/cikave/56096-polcyia-ssha-zvannya-v-polcyi-ssha-kodi-polcyi-ssha.html>
2. Reaves B.A. State and Local Law Enforcement Training Academies, 2006 : Bureau of Justice Statistics Special Report : February 2009, NCJ 222987 : Revised 4/14/09 [Електронний ресурс] / Brian A. Reaves. – U.S. Department of Justice , Office of Justice Programs, [2009]. –

15 р. – Режим доступу: <http://www.bjs.gov/content/pub/pdf/slleta06.pdf>

3. Сокурєнко В.В. Особливості професійного навчання працівників поліції в сучасних умовах: закордонний досвід та можливості його використання в Україні // Особливості підготовки поліцейських в умовах реформування системи МВС України : зб. матеріалів І міжнар. наук.- практ. конф., м. Харків, 20 трав. 2016 р. / МВС України, Департамент патрул. поліції України ; Харків. нац. ун-т внутр. справ, Каф. спец. фіз. підготовки. – Харків : ХНУВС, 2016. – 175 с.

4. Савченко А. Система підготовки поліцейських у США [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://police-reform.org/articles/sistema_pidgotovki_policejskih_u_ssha.

Лукіша Микита Анатолійович,
депутат Шевченківської
районної у місті Дніпрі ради

Орлова Олена Олександрівна,
доцент кафедри теорії та історії
держави і права Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент.

**ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
ШЛЯХОМ ВАЗАЄМОДІЇ ЇЇ ОРГАНІВ ТА ПЕРСОНАЛЬНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВОЇ ОСОБИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ
ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ,
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ, ПІДТРИМАННЯ ПУБЛІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ**

*У сімох няньок дитина без нагляду
/Народна мудрість/*

Необхідність реформування та удосконалення правоохоронної системи України визнається всіма зацікавленими сторонами: суспільством, науковцями, політиками та правоохоронцями. Діяльність органів та організацій, покликаних захищати права громадян, викликає справедливую критику.

Нещодавно Генеральний прокурор України Юрій Луценко дав інтерв'ю «Корреспонденту» про стан боротьби зі злочинністю в Україні. «Криміногенна ситуація в більшості регіонів викликає дуже суттєве занепокоєння. Її причини: війна, безробіття, дезорганізація правоохоронних органів. Саме в такій послідовності. Це обумовлює подальше зростання злочинності», - заявив він. Луценко Ю. уточнив, що найнижчі показники розкриття злочинів у Києві (16 %), Одесі (20 %), Харківській області (22 %), Запорізькій області (23 %), Київській області (24 %). Розкриття злочинів у середньому по Україні на рівні 30 % (у 2016 році) — це нижче і європейських, і більш ранніх українських показників [1].

Мабуть усім чітко зрозуміло, що для того, щоб домогтися бажаного ре-